

Víctima: Jaume Capó Amengual
Autoria: Catalina Capó

Estimat papà,

Tot i que jo només tenia 8 anys quan et mataren, t'he tingut sempre molt present.

Record amb enyorança quan anàvem tu i jo a la fira del ram, crec que era a prop de la mar, a les avingudes... Record perfectament que vaig pujar a un tobogan i a un cavallet... Que feliç i segura em sentia amb tu!

Et veig arribar amb el tebeo que tots els dimarts em compraves i veig també com jo corria contenta a abraçar-te.

Sempre pensaves en mi. Fins i tot detingut, a les cartes que enviaves des del castell de Bellver (convertit en presó pels colpistes feixistes), et referies a mi i escrives el meu nom així, *Catalineta*, de forma tan afectuosa.

Precisament en una de les cartes recordaves a sa mamà que m'havies enviat una postal infantil amb un dibuix d'un elefant jugant a futbol, una postal on em felicitaves pel meu vuitè aniversari.

Oh, estimat pare meu! També tenc records no tan grats: el dia que et varen venir a cercar, no l'oblidaré mai. Dinàvem a ca sa tia Bàrbara, érem asseguts a taula, quan tocaren i, encanonant-te, els feixistes et detingueren. Quan marxaves amb ells, jo em vaig posar amb les manetes a la cara devora la porta, tenia molta por i molta pena, i tu t'aturares, t'acotares i em donares una besada. Aquella besada que mai he oblidat i que encara en moltes ocasions sent, papà meu.

Vull contar-te també que un conegut de Búger, el net d'un amic teu (d'en Miquel Payeras, *Borreó*), en Joan Pons, ha escrit un llibre preciós on hi sortiu tu i els altres companys de Búger represaliats. Un llibre on es recupera la vostra memòria, tot i que jo sempre l'he guardada. Tots els amics que assassinaren de Búger eren socialistes i de la UGT, com tu mateix, i formaven part de la banda de música del poble. No entenc com és possible que fessin tant de mal a gent tan bona.

En tot cas, ara mateix, i perquè vegis com és això de la memòria, resulta que el batle actual és socialista i toca també a la banda de música del poble.

Fa uns anys que vaig conèixer gent de l'Associació Memòria de Mallorca. Jo ja coneixia la seva feina i un dia em va telefonar la seva presidenta, quedàrem a la residència on estic actualment i ens coneguèrem. Entre nosaltres dues tot d'una es produí un gran empatia, ella és neta d'una víctima inquera, també assassinada. Tornàrem a veure'ns, en aquest cas per ajudar-me a donar les mostres d'ADN (la medicina ha avançat molt, són unes mostres de saliva que es recullen amb un bastonet de cotó i es comparen amb restes que tenim als ossos, són per identificar víctimes que rescatam actualment de fosses comunes). Gràcies a aquestes mostres vàrem poder identificar-te en una de les exhumacions realitzades pel Govern de les Illes Balears.

Papaito meu, t'he trobat en una de les fosses de Porreres, allà és on et dugueren a matar, ho feren a les fosques i d'amagat, però t'he trobat i tu m'has trobat a mi.

Amb el teu cos trobarem la teva cigarrera, la que demanares a sa mama en una de les cartes, un objecte que per a mi té molt de valor, per això mateix vull que la tenguí algú que, quan jo ja no hi sigui, sé que la guardarà com ho faig jo: la presidenta de l'Associació Memòria de Mallorca, segons ella mateixa em va dir, la preservarà i estimarà com un tresor.

El dia que ens tornaren el teu cos en un acte d'entrega preciós, amb molta gent i amb la presència de les màximes autoritats de les Balears, va ser un gran dia.

Després, a Búger, on t'hem enterrat (vull agrair al net d'en *Borreó* l'ofertament de la sepultura on ara et tenim), va ser molt emotiu, amb un sentit acte amb l'Ajuntament i els veïnats i veïnades del teu poble, Búger, on entraves homenatjat i estimat.

Finalment, pare meu, record com m'estimaves de molt i com eres d'infanter. Com jo t'esperava il·lusionada perquè junts anàssim a passejar per Palma. Precisament tenc una foto on anam els dos de la maneta passejant, la sensació de protecció quan la teva mà grossa recollia la meva petita, a la imatge es veu així perfectament, que contents i orgullosos que estàvem els dos!

No saps com l'he mirada de molt, aquesta guapíssima imatge! Imatge que adjunt a aquesta carta i que esper que serveixi perquè tot això no torni a passar mai més.

Sé que eres un bon home, un home just, un home que va treballar per assolir un món millor, solidari i igualitari, un home de pau i de bons sentiments, i per això mateix sé que tu voldries que tot això dolent que hem passat mai més es torni a repetir i mai més ho torni a patir ningú.

Gràcies pel teu exemple, estimat papà.

Una abraçada molt grossa de la teva filla Catalineta.

Febrer, 2023